

اما حق شما بر گردن من این است که من قدری برای شما حرف بزنم و حدیثی، برایتان بخوانم. حق من هم به گردن شما این است که شما حرف‌های مرا گوش کنید و یاد بگیرید... من حق خودم را عمل می‌کنم، آیا شما هم حاضر هستید حق خودتان را ادا کنید؟» پاسخ مثبت نمازگزاران، جلسات پرمحتوا و پرمخاطبی را در سال‌های آینده در مسجد امام حسن(ع) و مسجد کرامت مشهد رقم زد که سلسله جلسات "گفتاری در باب صبر" و "طرح کلی اندیشه‌ی اسلامی در قرآن"، در ماه مبارک رمضان سال ۵۳ نمونه‌هایی از آن جلسات است.

شلیک آخر

حمایت: روز قدس، روزی است که نهال آن را امام راحل (ره) در مرداد سال ۵۸ کاشتند و امروز پس چهار دهه به درخت تناوری تبدیل شده که شاخه‌های آن در سراسر جهان گسترده شده است. اگر آن روز، راهپیمایی روز قدس فقط به ایران اسلامی اختصاص داشت، امروز در همه کشورهای مسلمان این تجمع عظیم برگزار می‌شود و به سنگ محکی برای وفاداری و پایداری آن‌ها در دفاع از اولویت‌ها و آرمان‌های جهان اسلام مبدل شده است. مردم عصر حاضر دیگر باور نمی‌کنند که دولتی دم از کلیدداری کعبه بزند و درعین حال، خود را حامی شماره یک اصول و ارزش‌ها جلوه دهد. شاقولی که امروز به برکت روز جهانی قدس به دست مسلمانان جهان افتاده، عبارت است از سنجش ادعاها با تطابق پابندی‌ها به مسئله فلسطین.

در روزهای منتهی به یوم القدس، شاهد تکاپوی عربستان سعودی برای تشکیل نشست‌های به اصطلاح اضطراری در سه سطح «اتحادیه عرب»، «شورای همکاری خلیج فارس» و «سازمان همکاری اسلامی» بودیم که در آن‌ها نه تنها تأکید و تصریحی بر حمایت از حقوق حقه ملت مظلوم فلسطین مشاهده نشد، بلکه میزبان این جلسات به همراه امارات و بحرین، خود در صف فروش آرمان قدس از طریق دست یاری دادن به صهیونیست‌ها در معامله قرن ایستاده‌اند. این صف‌بندی کذایی زمانی تماشایی می‌شود که مقارن با برگزاری نشست مکه، فریاد حمایت از مردم فلسطین در روز قدس در اطراف و اکناف جهان بلند بود. یک طرف، صف حامیان رژیم صهیونیستی و در سوی دیگر، آحاد ملت‌های دنیا در هواداری و هواخواهی یک ملت تحت ظلم.

آیا دادگاه فرصت مجدد به نتانیاهو را می‌دهد؟

خراسان: بنیامین نتانیاهو پس از چندین تلاش ناکام، سرانجام نتوانست در موعد مقرر، کابینه تشکیل دهد. همین باعث شد تا طرح انحلال پارلمان و برگزاری مجدد انتخابات کنست، با ۷۴ رای مثبت و ۴۵ رای منفی، تصویب شود تا ۲۶ شهریورماه، دوباره انتخابات برگزار شود. طبیعی است که کار نتانیاهو برای پیروزی در انتخابات مجدد، سخت‌تر از قبل است. نتانیاهو به دلیل رویگردانی برخی از احزاب دست راستی از وی نتوانست از فرصتی که حامیان و متحدانش به او دادند، بهره‌برد و حالا ناچار است برگه‌هایی جدید در رقابت انتخاباتی رو کند، آن‌هم در حالی که بیشتر از قبل زیر ذره‌بین است. واقعیت این است که یکی از ریشه‌های اصلی بحران انتخاباتی در رژیم صهیونیستی به سردرگمی احزاب

این رژیم بر می گردد. با توجه به این که روند ملت سازی در رژیم صهیونیستی درونزا نبوده و افراد و گروه های مختلف از سراسر جهان با شعارهای اغوا کننده جذب شده اند اکنون جامعه اسرائیل از یک بحران هویت رنج می برد که نمود سیاسی آن در احزاب این کشور متجلی شده است. به عنوان نمونه یهودیان غربی (اشکنازی) که از اروپا و آمریکا آمده اند با یهودیان شرقی (سفاردیم) صابرائی ها یا متولدین سرزمین های اشغالی نیز یک هویت جدا از مهاجران هستند که تا کنون نتوانسته اند به یک انسجام واحد برسند. چنان چه یکی از عوامل اصلی انحلال پارلمان نیز سرسختی آویگدور لیبرمن بر سر لایحه مربوط به سربازی طلاب علوم تلمودی و اختلاف او با احزاب مذهبی ارتدوکس بر سر این موضوع بود. حالا باید دید احزاب متعدد و افکار عمومی شکننده و غیر منسجم اسرائیلی که فروردین ماه نتانیاها را با آرای نه چندان درخور توجه، مجدد انتخاب کرد بعد از این ناتوانی نتانیاها در تشکیل کابینه چگونه تصمیم خواهند گرفت، آیا دوباره آن طور که نتانیاها در این دو دوره انتخابات اخیر بر پررنگ کردن مسائل و خلأهای امنیتی بر مسائل داخلی و اقتصادی تاکید کرده است، افکار عمومی اولویت را بازهم به مسائل امنیتی می دهند؟

بلا تکلیفی

صبح نو: با به پایان رسیدن ماه مبارک رمضان و قرار گرفتن شرایط عمومی جامعه در روال عادی خود، به نظر می رسد بار دیگر توجه به مشکلات اقتصادی ای که در ۶ ماهه اخیر، تاب و توان طبقات مستضعف و متوسط را طاق کرده، افزایش خواهد یافت. مشکلات عدیده در بخش مسکن در زمان ورود به فصل نقل و انتقالات و فقدان تصمیم گیری دولتی در این باره، عدم تخصیص منابع مستقیم برای حمایت از بخش های کمتر برخوردار که از تابستان سال قبل طرح های مختلف آن مطرح شده و ناتوانی در اجرایی سازی نظام کنترل مسرفانه مصرف بنزین و گازوئیل، فقط سه نمونه از اشکالات جدی به کارگزاران دولتی است که زندگی را بر مردم، سخت تر کرده اند. درباره این مسائل اینکه آقای رییس جمهوری بیان کردند «بایستی مدیریت ها و برنامه ریزی ها جدی تر بشود، تغییر پیدا کند، این ها حرف های درستی است، باید بشود و بکنند دیگر؛ این کارها را باید واقعاً دنبال کنند. همان طور که بیان شد، واقعاً بروند دنبال فعالیت جدی در همین زمینه هایی که گفته شد، و راه باز است». این سخن نشان دهنده عمق نگرانی و گلایه از عملکرد دولت بوده و نشانه دیگری بر آن، برگزار نشدن افطاری سالانه دولتی ها با رهبر انقلاب (تاکنون) در دومین سال پی در پی است. متأسفانه باز بودن راه، در کشاکش عملیات های روانی ای نظیر فقدان اختیارات به حاشیه رانده می شود و طبعاً در عمل اقدامی متناسب با شرایط کشور صورت نمی گیرد و در این مورد اخیر، در یک ماه گذشته هنوز دولت نتوانسته وضعیت بلا تکلیف تصمیم های مرتبط با بازار را به سرانجام برساند.

نزول پرندگان ابابیل بر لشکر نتانیاها و بن سلمان

رسالت: معادله قدرت در منطقه غرب آسیا هر لحظه شفاف تر می شود! در یک سوی این معادله، جبهه ای قرار دارد که برای جلوگیری از اضمحلال رژیم صهیونیستی دارد به آب و آتش می زند. برگزاری نشست ضد ایرانی رژیم سعودی در مکه، رایزنی های جرد کوشنر داماد ترامپ در سرزمین های اشغالی، تنفس مصنوعی ترامپ به نتانیاها برای حفظ وی در مسند نخست وزیری رژیم صهیونیستی، تلاش تعدادی از رسانه های غربی برای زمینه سازی تبلیغاتی برای شکل گیری معامله قرن و جملگی مصادیق همگرایی «کفار» علیه آرمان ملت فلسطین است. آری! «ترامپ»، «نتانیاها» و «بن

سلمان" دیروز دست در دست یکدیگر دادند تا مانع از طنین انداز شدن بانگ "آزادی قدس" در سرتاسر جهان شوند. آنها از یک سو "آرمان فلسطین" و از سوی دیگر، "ایران اسلامی" را هدف قرار دادند، چرا که "گفتمان مقاومت در منطقه" منبعث از همان گفتمان انقلاب اسلامی ایران است. گفتمانی که پویاست و کمترین سنخیتی با "سکون" و "تسلیم" در برابر دشمنان ندارد.

در آن سوی معادله و بدون توجه به آنچه در اردوگاه دشمنان می گذرد، میلیونها نفر فریاد "آزادی قدس شریف" را سر داده و یکصدا "معامله قرن" را به چالش کشیدند. در مقابل دشمنان قسم خورده اسلام و ملت فلسطین، محور مقاومتی قرار دارد که ترجمانی از همان گفتمان مقاومت است. محوری که روز به روز در برابر حامیان، مزدوران و عمال رژیم صهیونیستی جان بیشتری می گیرد. نام "محور مقاومت" برای "ترامپ"، "نتانیاهو" و "بن سلمان" بسیار آشناست: همان محوری که آرزوهای آنان را در فلسطین، لبنان، سوریه، عراق، یمن، بحرین و ... نقش بر آب ساخته و چشم اندازی برای تحقق طرح ها و نقشه های مزورانه و پلید نسل سوخته جرج واشنگتن گورین و عبدالعزیز باقی نگذاشته است!

دیروز "جبهه کفر" همه توان و ظرفیت خود را به میدان آورد و حتی سعی کرد به واسطه حضور مزدوران سعودی خود در مکه مکرمه، نام "سرزمین وحی" را به واژه "معامله قرن" گره بزند! با این حال، هر یک از راهپیمایانی که دیروز در سرتاسر دنیا و در حمایت از ملت فلسطین به میدان آمدند، به مثابه پرندگان اباییلی بودند که سنگ های خود را بر سر لشکریان نتانیاهو و بن سلمان فرود آوردند.

«امید کاذب» به «اختیارات گسترده»

کیهان: آقای روحانی همچنان با انتظارات و درخواست های غیرمنطقی و فراقانونی در فضایی غیرواقعی و با تزریق «امید کاذب» به جامعه، انتظار دارد مردم نیز با مشاهده این همه انفعال و محقق نشدن شعارها و وعده های داده شده دولت، همچنان باور کنند که این دولت می تواند با هنر دیپلماسی و تابوت برجام فتح الفتوح کند! بعد از شش سال پمپاژ «امید کاذب»، آقای روحانی در دیدار اصحاب فرهنگ و هنر و همچنین دیدار روحانیون، «مردم» را بدلیل اینکه «امید واقعی» شان را به این دولت از دست داده اند، عامل مشکلات کنونی معرفی کرد، گویی که شخص ایشان و ناکارآمدی دولت وی و سوء مدیریت های اجرایی و تفکر غربگرایی حاکم بر دولت یازدهم و دوازدهم هیچ نقشی در بروز مشکلات کنونی نداشته اند!

نکته مهم و تعجب برانگیز این است درحالی که دولت تاکنون با دور زدن نهادهای قانونی، کشور را با توافقنامه های تحمیل شده بین المللی از جمله سند ۲۰۳۰ و پاریس و افای تی اف و... و برجام متعهد و گرفتار کرده و موجب بوجود آمدن مشکلات کنونی شده، آقای روحانی اکنون خواستار اختیارات گسترده تر با کنار گذاشتن مجلس و قوه قضائیه و دیگر نهادهای قانونی از روند تصمیم گیری ها شده است!!! این یعنی پاک کردن صورت مسئله و انحراف افکار عمومی از علت اصلی مشکلات که همان ناکارآمدی دولت و سوء مدیریت های اجرایی و نگاه غربگرایی نفوذی های حاکم بر دولت است، درحالی که مردم با تحمل همه فشارها و هزینه ها، شاهد حمایت های همه جانبه رهبری و همراهی کامل مجلس و آمادگی قوه قضائیه برای کمک به دولت و داشتن اختیارات کافی و حتی فرا قانونی آقای رئیس جمهور بوده اند. مردم از چنین درخواستی بوی دیکتاتوری استشمام خواهند کرد و قطعاً بر بی اعتمادی آنها به دولت افزوده خواهد شد و موجب تقویت امید در جامعه نخواهد شد. لذا مشکل کمبود اختیارات نیست بلکه مشکل استفاده نکردن صحیح و به جا از

اختیارات فراوان در اختیار دولت است. اینکه شش سال دولت قبل و برخلاف شعارهای انتخاباتی‌تان تحریم و آمریکا را مسبب مشکلات حال بدانید و دست روی دست بگذارید تا مشکلات کشور انباشته شود، آن گاه برای فرار از پاسخگویی و انحراف افکار عمومی، خود مردم را عامل مشکلات معرفی و درخواست اختیارات گسترده کنید، در قاموس اداره هیچ کشوری قابل پذیرش و «رسم جوانمردی» نیست. لذا اول باید پاسخ دهید با این همه منابع مالی از جمله صندوق توسعه ملی و اختیاراتی که داشتید تاکنون چه کردید و چه اقدام اقتصادی به نفع مردم انجام داده‌اید؟

تولید، راه نجات اقتصاد

کسب و کار: رفع موانع موجود در مسیر تولید داخلی در شرایط امروز اقتصاد ایران بیشتر از قبل ضروری به نظر می‌رسد. از آنجایی که ثابت شده رشد و توسعه اقتصادی، کاهش تورم، کاهش نرخ بیکاری و اشتغالزایی و... به توسعه تولید داخلی و رسیدن به خودکفایی و کاهش واردات وابسته است، بنابراین تمرکز کامل بر تولید داخلی و ملی می‌تواند راه نجات اقتصاد ایران باشد. اگر برای مردم، سازمان‌ها و هر اداره و ارگانی این موضوع مهم تلقی شود که استفاده از تولیدات داخلی می‌تواند رشد اقتصادی را رقم بزند آن هنگام می‌توانیم نمود واقعی تکیه بر تولید داخلی را مشاهده کنیم. کشورهای توسعه‌یافته و به عنوان مثال ژاپن که امروز در رشد اقتصادی و اشتغالزایی سرآمد است هم در ابتدا کالای داخلی باکیفیت امروز تولید و روانه بازار نکرده است. امروز اما این کشور در شرایطی قرار دارد که بیکاری در آن درصد ناچیزی را به خود اختصاص می‌دهد. حمایت از تولیدکننده داخلی تا زمانی که در حد صحبت و اظهارنظر باشد نمی‌تواند موثر واقع شود و انتظار معجزه هم نمی‌توان از دستان خالی تولیدکننده داخلی داشت. به عبارتی بخشی از محصولات داخلی کیفیت بسیار مناسبی دارند و اگر حمایت درست و به‌جا وجود داشته باشد با ایجاد رونق در بازار یک واحد تولیدی، علاوه بر اصلاح کیفیت کالاهای تولید داخل، شاخص‌های کلان هم اصلاح خواهد شد. عوامل بسیاری در ارتقای اقتصادی موثر هستند. تولید داخلی نمونه بارز این عوامل است.

با توسعه و رفع موانع موجود بر سر راه تولید، ارزش پول ملی بیشتر خواهد شد و امروز که این ارزش کاهش پیدا کرده است می‌توان با تمرکز بر تولید آن را به جایگاه واقعی خود بازگرداند. امروز تحریم‌ها به ایران تحمیل شده و این اتفاقی ناخواسته است که باید برای مقابله با آن آماده باشیم. تولید داخلی را می‌توانیم به عنوان موثرترین مقابله نام ببریم. اگر کیفیت را هدف اول در تولید در نظر بگیریم به طور قطع مرزهای محدودیت را برداشته و می‌توانیم آن را به بازارهای صادراتی ارسال کنیم. ارزش صادرات با کالاهای باکیفیت داخلی بالاتر می‌رود و ارزآوری تقویت خواهد شد.

